

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

21 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecătorii

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Victor Boico

Victor Burduh

Nicolae Craiu

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, și de către avocatul Iovu Tatiana în interesele părții vătămate SA „Orhei-Vin”, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Mihalache Vitalie xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.03.2015 - 30.11.2016;

Instanța de apel: 09.01.2017 - 16.05.2017;

Instanța de recurs: 20.07.2017 - 13.02.2018;

Instanța de apel: 10.04.2018 - 25.03.2019;

Instanța de recurs: 25.06.2019 - 21.05.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 30 noiembrie 2016, Mihalache Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 191 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- art. 335 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de administrarea bunurilor pe termen de 2 (doi) ani;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Mihalache Vitalie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții ce țin de administrarea bunurilor pe un termen de 2 (doi) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că, Mihalache Vitalie, deținând funcția de director al SA „Orhei Vin”, folosind intenționat situația de serviciu, având drept scop delapidarea bunurilor întreprinderii, potrivit facturilor de expediție, semnate personal, a organizat întocmirea documentelor contabile, prin care s-a dispus scoaterea de pe teritoriul societății a materialului vinicol, care formau rezervele fabricii de vin SA „Orhei-Vin”, după cum urmează:

- la 01 decembrie 2010, a dispus încărcarea într-un automobil neidentificat cantitatea de 500 decalitri de vin, după care a semnat și a aplicat ștampila SA „Orhei-Vin” pe factura de expediție seria CS nr. 833774, conform căreia vinul urma să fie transportat în adresa SRL „IPKV” din or. Rezilia, iar mijloacele financiare au fost încasate în numerar, nefiind introduse în documentele de evidență contabilă a societății;

- la 27 iulie 2011, în mod similar a dispus angajaților societății încărcarea din rezervele societății a cantității de 1198 decalitri de vin, semnând personal și aplicând ștampila SA „Orhei-Vin” pe factura de expediție seria OA nr. 0124539 din 27 iulie 2011, conform căreia vinul urma a fi transportat și transmis la păstrare SA „VITIS HÎNCEȘTI” din or. Hîncești, str. Chișinăului. Cantitatea indicată de vin la locul de destinație n-a ajuns, iar mijloacele financiare fiind încasate în numerar, au fost însușite, nefiind introduse în documentele de evidență contabilă a societății;

- potrivit facturii de expediție seria OA nr. 0124546, în care nu este indicată data eliberării, în mod similar a dispus angajaților societății încărcarea din rezervele societății cantitatea de 1254,3 decalitri de vin, semnând personal și aplicând ștampila SA „Orhei-Vin” pe factura de expediție, conform căreia vinul urma a fi transportat și transmis la păstrare SA „VITIS HÎNCEȘTI” din or. Hîncești, str. Chișinăului. Cantitatea indicată de vin, la locul de destinație n-a ajuns, iar mijloacele financiare au fost încasate în numerar și însușite, nefiind introduse în documentele de evidență contabilă a societății;

- la 11 august 2011, în mod similar a dispus încărcarea din rezervele societății cantitatea de 1198 decalitri de vin, semnând personal și aplicând ștampila SA „Orhei-Vin” pe factura de expediție seria OA nr. 0124553 din 11 august 2011, conform căreia vinul urma a fi transportat și transmis SA „VITIS HÎNCEȘTI” din or. Hîncești, str. Chișinăului. Cantitatea de vin indicată, la locul destinației n-a ajuns, iar mijloacele financiare au fost încasate în numerar și însușite, nefiind introduse în documentele de evidență contabilă a societății;

- la 12 august 2011, în mod similar a dispus încărcarea din rezervele societății cantitatea de 1198 decalitri de vin, semnând personal și aplicând ștampila SA „Orhei-Vin” pe factura de expediție seria OA nr. 0124556 din 12 august 2011, conform căreia vinul urma a fi transportat în adresa SA „VITIS HÎNCEȘTI” din or. Hîncești, str. Chișinăului. Cantitatea indicată de vin, la locul de destinație n-a ajuns, iar mijloacele financiare au fost încasate în numerar și însușite, nefiind introduse în documentele de evidență contabilă a societății.

Prin acțiunile sale intenționate, în perioada menționată Mihalache Vitalie, folosind situația de serviciu, a sustras prin delapidare din proprietatea fabricii de vin SA „Orhei-Vin” 5348,3 decalitri de vin, prețul unui decalitru conform

raportului de expertiză nr. 223 din 24 septembrie 2014 constituind 39,71 lei, în sumă totală fiind 210951,02 lei, cauzând prin delapidare SA „Orhei-Vin” un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

În continuare, Mihalache Vitalie, deținând funcția de director general al SA „Orhei Vin” conform procesului-verbal al ședinței consiliului SATÎ „Orhei-Vin” din 01 august 2008, contrar prevederilor Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007 și hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992 „privind aprobarea normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova” și Legii contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, a creat și a impus condiții pentru instituirea evidenței contabile duble a mijloacelor financiare, materialului vinicol și bunurilor societății.

În perioada anilor 2010-2011, el, abuzând de funcția deținută, urmărind un scop meschin de îmbogățire, n-a permis reflectarea mijloacelor bănești încasate de la șefa secției de cupajare Corovitschi Vera indicate în chitanțele la dispozițiile de încasări nr. 129 din 03 august 2011, în sumă de 37 269 lei; fără număr, fără dată, în sumă de 36 460 lei; nr. 105 din 21 iulie 2011, în sumă de 6900 lei și nr. 33 din 21 iulie 2011 în sumă de 2 480 dolari SUA, acțiuni prin care a cauzat SA „Orhei Vin” un prejudiciu material în sumă de 80 629 lei și 2480 dolari SUA.

Conform raportului de expertiză contabilă nr. 223 din 24 septembrie 2014, în contabilitatea SA „Orhei Vin”, în perioada anilor 2010-2011 n-au fost reflectate - mijloacele bănești indicate în 102 dispoziții de plată de casă cu următoarele numere și sume:

1. fără număr, din 12.01.2011, în sumă de 100 lei;
2. nr. 7, din 14.01.2011, în sumă de 20000 lei;
3. fără număr, 14.01.2011, în sumă de 12000 lei;
4. nr. 6, din 14.01.2011, în sumă de 2000 lei;
5. nr. 81, din 14.02.2011, în sumă de 2190 lei;
6. nr. 95, din 22.02.2011, în sumă de 3233 lei;
7. nr. 88, din 22.02.2011, în sumă de 20000 lei;
8. nr. 186, din 31.03.2011, în sumă de 2000 lei;
9. nr. 186, din 31.03.2011, în sumă de 350 lei;
10. fără număr, din 31.03.2011, în sumă de 480 lei;
11. nr. 186, din 01.04.2011, în sumă de 1000 lei;
12. nr. 193, din 04.04.2011, în sumă de 2000 lei;
13. nr. 212, din 12.04.2011, în sumă de 2900 lei;
14. nr. 253, din 15.04.2011, în sumă de 2624 lei;
15. fără număr, din 11.05.2011, în sumă de 3000 lei;
16. nr. 365, din 16.05.2011, în sumă de 5525 lei;
17. nr. 410, din 31.05.2011, în sumă de 350 lei;
18. nr. 410, din 08.06.2011, în sumă de 1000 lei;
19. nr. 410, din 08.06.2011, în sumă de 677 lei;
20. nr. 475, din 13.06.2011, în sumă de 1144 lei;
21. nr. 569, din 24.06.2011, în sumă de 4000 lei;
22. nr. 585, din 27.06.2011, în sumă de 3000 lei;
23. nr. 595, din 29.06.2011, în sumă de 900 lei;
24. nr. 607, din 05.07.2011, în sumă de 350 lei;
25. fără număr, din 05.07.2011, în sumă de 400 lei;
26. nr. 677, din 08.07.2011, în sumă de 500 lei;
27. nr. 703, din 12.07.2011, în sumă de 800 lei;
28. nr. 742, din 18.07.2011, în sumă de 2625 lei;
29. nr. 752, fără dată, în sumă de 690 lei;
- 757;
30. fără dată, în sumă de 1562 lei;
31. fără număr și fără dată, în sumă de 200 lei;
32. fără număr și fără dată, în sumă de 170 lei;
33. fără număr și fără dată, în sumă de 50 lei;
34. nr. 842, din 26.07.2011, în sumă de 300 lei;
35. nr. 891, în sumă de 2200 lei;
36. nr. 957, din 09.08.2011, în sumă de 400 lei;
37. fără număr, din 15.08.2011, în sumă de 2000 lei;
38. nr. 1048, din 24.08.2011, în sumă de 8875 lei;
39. nr. 1060,

din 25.08.2011, în sumă de 8400 lei; 40. nr. 1079, din 26.08.2011, în sumă de 2500 lei; 41. nr. 1079, din 26.08.2011, în sumă de 4850 lei; 42. nr. 1079, din 26.08.2011, în sumă de 2870 lei; 43. nr. 1128, din 08.09.2011, în sumă de 8650 lei; 44. nr. 1159, din 14.09.2011, în sumă de 2040 lei; 45. nr. 1173, din 15.09.2011, în sumă de 1000 lei; 46. nr. 1216, din 22.09.2011, în sumă de 1500 lei; 47. nr. 1244, din 29.09.2011, în sumă de 4067 lei; 48. nr. 1244, din 29.09.2011, în sumă de 5930 lei; 49. fără număr, din 05.10.2011, în sumă de 400 lei; 50. fără număr, din 05.10.2011, în sumă de 610 lei; 51. fără număr, din 05.10.2011, în sumă de 4050 lei; 52. nr. 1318, din 18.10.2011, în sumă de 4356 lei; 53. nr. 1325, din 21.10.2011, în sumă de 1500 lei; 54. nr. 1327, din 24.10.2011, în sumă de 1280 lei; 55. nr. 1340, din 27.10.2011, în sumă de 8678 lei; 56. nr. 1355, din 02.11.2011, în sumă de 550 lei; 57. nr. 1371, din 16.11.2011, în sumă de 6400 lei; 58. nr. 1371, din 16.11.2011, în sumă de 849 lei; 59. nr. 1371, din 16.11.2011, în sumă de 1000 lei; 60. nr. 1418, din 21.11.2011, în sumă de 1200 lei; 61. nr. 1366, din 22.11.2011, în sumă de 2000 lei; 62. nr. 1422, din 22.11.2011, în sumă de lei; 63. nr. 1427, din 23.11.2011, în sumă de 2000 lei; 64. nr. 1362, fără dată, în sumă de 2000 lei; 65. nr. 427, din 24.11.2011, în sumă de 3000 lei; 66. nr. 1427, din 24.11.2011, în sumă de 2000 lei; 67. nr. 1424, fără dată, în sumă de 2000 lei; 68. nr. 1431, din 29.11.2011, în sumă de 1773 lei; 69. nr. 1431, din 29.11.2011, în sumă de 912 lei; 70. nr. 1431, din 30.11.2011, în sumă de 8600 lei; 71. fără număr, datată cu „10.2011”, în sumă de 600 lei; 72. nr. 602, din 30.06.2011, în sumă de 50 euro; 73. nr. 800, din 22.07.2011, în sumă de 1700 \$; 74. nr. 800, din 22.07.2011, în sumă de 300 \$; 75. nr. 1149, din 12.09.2011, în sumă de 550 \$, eliberate pe numele lui Vitalie Mihalache, 76. nr. 586, din 27.06.2011, în sumă de 2000 lei; 77. nr. 595, din 29.06.2011, în sumă de 500 lei; 78. nr. 598, din 30.06.2011, în sumă de 1500 lei; 79. nr. 607, din 05.07.2011, în sumă de 1000 lei; 80. nr. 677, din 08.07.2011, în sumă de 1227 lei; 81. nr. 703, din 12.07.2011, în sumă de 2000 lei; 82. fără număr, din 15.08.2011, în sumă de 5000 lei; 83. nr. 1081, din 26.08.2011, în sumă de 2500 lei; 84. nr. 1079, din 26.08.2011, în sumă de 3000 lei; 85. nr. 1121, din 07.09.2011, în sumă de 5800 lei; 86. nr. 1152, din 13.09.2011, în sumă de 5000 lei; 87. nr. 1225, din 27.09.2011, în sumă de 4295 lei; 88. nr. 1291, din 11.10.2011, în sumă de 3492 lei; 89. nr. 1344, din 27.10.2011, în sumă de 3493 lei, eliberate pe numele Jitaru Constantin; 90. fără număr, din 23.02.2011, în sumă de 4597 lei, eliberată pe numele Jitaru Ana-Constanța; 91. nr. 5, din 10.01.2011, în sumă de 9607 lei; 92. nr. 6, din 12.01.2011, în sumă de 300 lei; 93. nr. 6, din 14.01.2011, în sumă de 2000 lei; 94. fără număr, din 18.01.2011, în sumă de 2062 lei; 95. fără număr, din 23.02.2011, în sumă de 24677 lei; 96. nr. 95, din 22.03.2011, în sumă de 500 lei; 97. fără număr, din 25.05.2011, în sumă de 1500 lei; 98. fără număr, din 20.06.2011, în sumă de 4000 lei; 99. nr. 557, din 22.06.2011, în sumă de 1500 lei; 100. nr. 557, din 22.06.2011, în sumă de 1500 lei; 101. nr. 569, din 24.06.2011, în sumă de 500 lei; 102. fără număr, datată cu 10.2011, în sumă de 4000 lei, eliberate pe numele „Inter Prana” SRL, semnate de către Vitalie Mihalache, eliberate pe numele său în suma totală de 209190 lei; 50 euro și 2550 dolari SUA, pe numele Jitaru Constantin, Jitaru Ana-Constanța și „Inter Prana” SRL, în sumă totală de 97550 lei, bani pe

care de fapt ultimii nu i-au primit, acțiuni ce contravin prevederilor hotărârii Guvernului R. Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992 „privind aprobarea normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova” și Legii contabilității nr. 113-XVI din 27.04.2007, acțiuni prin care a cauzat SA „Orhei Vin” un prejudiciu material considerabil în sumă de 306 740 lei, 50 euro și 2550 dolari SUA.

Tot el, contrar prevederilor art. 39 al Statutului SA „Orhei Vin”, care prevede modalitatea de încheiere a tranzacțiilor de proporții și care se pot efectua doar cu acordul Consiliului de administrare a societății, în lipsa acestui acord, cu scopul de a acorda un aspect legal al tranzacțiilor și a justifica o parte din sumele de bani ridicate din casa SA „Orhei Vin”, conform dispozițiilor de plată de casă indicate, a semnat contractul nr. 1 din 01 decembrie 2009 de împrumut între persoana fizică Mihalache Vitalie și SA „Orhei Vin” în persoana directorului general, Mihalache Vitalie, conform căruia a împrumutat societății suma de 220 000 lei, suma respectivă nefiind împrumutată de fapt și nefiind introdusă în casieria societății, iar acest contract servind motiv formal de a sustrage în rate mijloace financiare din contabilitatea societății, cauzând astfel un prejudiciu în sumă de 220 000 lei.

Tot el, contrar prevederilor indicate, urmărind același scop de a justifica o parte din sumele de bani ridicate abuziv și ilegal din casa societății, a semnat contractul de împrumut nr. 2 din 01 noiembrie 2010 conform căruia cet. Jitaru Ana-Constanța ar fi împrumutat SA „Orhei Vin” suma de 100 000 lei, însă semnătura cet. Jitaru Ana-Constanța xxxxx în compartimentul contractului respectiv lipsește, iar suma respectivă nefiind împrumutată de fapt și nefiind introdusă în casieria societății.

Tot el, a semnat dispoziția de plată nr. 1 din 03 ianuarie 2011, conform căreia cet. Jitaru Ana - Constanța din casa SA „Orhei Vin” i s-a eliberat suma de 91503 lei, cu mențiunea „întoarcerea împrumutului”, însă banii respectivi n-au fost recepționați de ea, dar au fost încasați personal de către Mihalache Vitalie, cauzând astfel societății un prejudiciu considerabil în sumă de 91503 lei.

Tot el, din interes material și personal, a semnat dispozițiile de plată nr. 1048 din 28 august 2011, nr. 11128 din 08 septembrie 2011 și nr. 1340 din 27 octombrie 2011, conform cărora a primit din contul SA „Orhei Vin” sumele de 8875 lei, 8650 lei și 8678 lei, care au fost achitate companiei de leasing ÎCS „Total Leasing&Finance” SA, pentru achitarea ratelor de procurare a automobilului model „KIA SPORTAGE”, cu n/î xxxxx, folosit personal de către acesta, acțiuni prin care a cauzat SA „Orhei Vin” un prejudiciu material în sumă de 26203 lei.

Potrivit actului de control fiscal nr. 5-658260 din 28 iunie 2013 și raportului de expertiză nr. 223 din 24 septembrie 2014, în secția de îmbuteliere s-a stabilit lipsa materialului vinicol reflectat în evidența contabilă în cantitate de 28194,81 decalitre de vin, în sumă de 1 624 033,95 lei.

Prejudiciul total cauzat prin acțiunile de delapidare și abuz de serviciu de ex - directorul SA „Orhei Vin”, Mihalache Vitalie, se estimează la 2 349 108,95 lei, 5030 dolari SUA echivalenți sumei de 59318,79 lei și 50 euro, echivalenți cu

suma de 778,96 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, soldate cu urmări grave.

Acțiunile inculpatului au fost calificate conform art. 191 alin. (5) Cod penal, după semnele - *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită în proporții deosebit de mari și în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, „abuzul de serviciu”, adică folosirea intenționată de către o persoană care gestionează o organizație comercială, obștească sau o altă organizație nestatală, ori care lucrează pentru o astfel de organizație a situației de serviciu, în interes material ori în alte interese personale, cu cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, soldate cu urmări grave”.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocații Lupu Mihail, Stăvilă Vasile în numele inculpatului și inculpatul Mihalache Vitalie, prin care au solicitat achitarea inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate.

În motivarea apelului au indicat următoarele argumente:

- vina imputată inculpatului nu a fost demonstrată, instanța nu a ținut cont de toate probele prezentate și argumentele invocate de către participanții la proces;

- instanța la adoptarea sentinței a făcut referire la unele declarații, însă le-a denaturat, prezentându-le opuse față de ceea ce au declarat martorii în ședința de judecată;

- instanța nu a dat dovadă de obiectivitate și imparțialitate, adoptând o soluție părtinitoare față de așa-zisa parte vătămată Jitaru Constantin care s-a contrazis în declarații, iar la întrebările înaintate de instanță și avocați a declarat că în principiu nu a avut loc delapidare, fapt confirmat ulterior de consiliu;

- în motivarea sentinței nu se regăsesc declarațiile martorului Șterbeț Nicolae, care nu au fost cercetate de instanță deși apărarea le-a considerat relevante;

- prin declarațiile martorilor se atestă lipsa temeiului de atragere la răspundere penală a lui Mihalache Vitalie, deoarece toate acțiunile acestuia erau coordonate cu Jitaru Constantin, acesta de fapt fiind conștient că de către Mihalache Vitalie prejudiciu în sine nu a fost cauzat față de întreprindere, personal declarând în ședință că „în luna septembrie 2014 a avut loc ședința Consiliului, și s-a discutat că nu are pretenții financiare față de inculpat”;

- instanța a ignorat faptul că la materialele dosarului a fost anexată o altă probă ce atestă lipsa componentei de infracțiune în acțiunile lui Mihalache Vitalie, iar instanța nici nu a introdus în motivare din care se constată că „...organul de urmărire penală al IP Orhei a pornit urmărirea penală pe faptul evaziunii fiscale, infracțiune prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal, care prin hotărârea Judecătoriei Orhei nr. 3CA-99-2013 au fost declarate nule - Actul de Control al Inspectoratului Fiscal de Stat Orhei nr. 5-65X260 din 28.06.2013 și decizia Inspectoratului fiscal de Stat Orhei nr. 1653-C din 12.08.2013, decizia IFS raionul Orhei nr. 2451 din 24.10.2013 referitor la aplicarea amenzii în mărime de 655 539 lei privind nerepatrierea în termen a mijloacelor bănești din exportul de mărfuri, cât și în partea excluderii trecerii în cont a TVA în mărime de 230 000 lei.

Referitor la aceste acțiuni, OUP a încetat urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 244 (1) Cod penal (vol. V, f.d. 75-77)”;

- în circumstanțele create este evident că sentința de condamnare este una neîntemeiată și abuzivă chiar, în cazul în care de către organele statului au fost excluse oricare acuzații față de învinuirea de evaziune fiscală, urmărirea penală fiind încetată din lipsa componenței de infracțiune, ceea ce înseamnă că în lipsa daunelor invocate de către așa-zisa parte vătămată față de sine și stat nu există nici infracțiunea, acuzațiile aduse fiind false și neîntemeiate;

- în cauză lipsește componența de infracțiune prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, imputată inculpatului Mihalache Vitalie, fapt ce duce la achitarea lui pe acest capăt de învinuire;

- lipsește componența de infracțiune prevăzută de art. 335 alin. (1¹) Cod penal, imputată inculpatului Mihalache Vitalie;

- în ședința de judecată martorul Corovițcaia Vera, (și alți martori audiați, dar care nu au fost incluși în motivarea sentinței) care activa în calitate de Șef secție „Orhei Vin” a declarat: *„După tranzacțiile avute loc mi s-a achitat salariu. Prin faptul ca am contribuit la vânzarea vinului, primordial mi s-a achitat restanța la salariu mie și secției mele. În ședința din septembrie 2014 s-a decis că Jitaru nu mai are pretenții față de Mihalache. Consider că Mihalache nu putea să însușească banii”. Cele declarate vin întru susținerea argumentelor invocate anterior în ședința de judecată de către așa-zisa parte vătămată Jitaru Constantin, care a declarat că: „banii care erau din casa neagră erau oficializați ca împrumut întreprinderii de către persoane fizice, figuram eu, fiica mea și inculpatul, și se utilizau pentru salarii, și pentru diferite necesități”. Prin urmare, devine cert faptul că toate acțiunile întreprinse de către Mihalache Vitalie în cadrul „Orhei Vin” au fost coordonate cu conducerea acestuia, totul se făcea de comun acord și cu cunoștință de cauză;*

- pe cale de consecință, în atare circumstanțe, în privința lui Mihalache Vitalie urmează a fi pronunțată o sentință de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocații Lupu Mihail, Stăvilă Vasile în numele inculpatului și inculpatul Mihalache Vitalie, cu menținerea sentinței.

În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, prima instanță a făcut o minuțioasă analiză a tuturor probelor, le-a dat o apreciere cuvenită, ce dovedesc vinovăția inculpatului, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate de către instanța de judecată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal și în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lupu Mihail în numele inculpatului Mihalache Vitalie, prin care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 11) și 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința inculpatului.

5.1. La 23 octombrie 2017 avocatul Lupu Mihail în numele inculpatului Mihalache Vitalie a declarat recurs suplimentar.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 februarie 2018 a fost admis recursul ordinar declarat la 30 iunie 2017 de către avocatul Lupu Mihail în numele inculpatului Mihalache Vitalie, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

A fost respins ca inadmisibil recursul suplimentar declarat la 23 octombrie 2017 de către avocatul Lupu Mihail în numele inculpatului.

6.1. Pentru a pronunța decizia, referitor la recursul declarat de avocatul inculpatului din 30 iunie 2017, instanța de recurs a menționat că, instanța de apel judecând cauza nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la motivele esențiale invocate în apel.

Astfel, instanța de recurs a statuat următoarele argumente principale, care reprezintă fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat:

- *cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, vina imputată inculpatului nu a fost demonstrată, instanța la adoptarea sentinței a făcut referire la declarațiile unor martori, însă le-a denaturat, prezentându-le opuse față de ceea ce au declarat martorii în ședința de judecată, iar alte declarații în general nu au fost cercetate, anume declarațiile martorului Șterbeț Nicolae, care a activat în calitate de Director la „Vites Hîncești” din martie 1970 - până în anul 2014 și a depus declarații extrem de importante și relevante pentru justa soluționare a cauzei, cele mai importante fiind ale reprezentantului așa-zisei părți vătămate SA „Orhei Vin”, care în ședința de judecată a declarat despre faptul că „Consiliul de administrație nu are pretenții financiare față de inculpat”, dânsul semnând și o recipisă ce confirmă lipsa pretențiilor materiale față de Mihalache Vitalie;*

- *organul de urmărire penală al IP Orhei a pornit urmărirea penală pe faptul evaziunii fiscale, infracțiune prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal, care prin hotărârea Judecătoriai Orhei nr. 3CA-99-2013 au fost declarate nule - Actul de Control al Inspectoratului Fiscal de Stat Orhei nr. 5-658260 din 28.06.2013 și Decizia Inspectoratului fiscal de Stat Orhei nr. 1653-C din 12.08.2013, decizia IFS r-nului Orhei nr. 2451 din 24.10.2013 referitor la aplicarea amenzii în mărime de 1 655 539 lei privind nerepatrierea în termen a mijloacelor bănești din exportul de mărfuri, cât și în partea excluderii trecerii în cont a TVA în mărime de 230 000 lei. În cauza penală dată, organul de urmărire penală a încetat urmărirea penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 244 alin. (1) Cod penal (vol. V, f.d. 75-77), acest fapt demonstrând lipsa temeiului faptic pentru oricare acuzații față de învinuirea în comiterea evaziunii fiscale, urmărirea penală fiind încetată din lipsa componenței de infracțiune;*

- *lipsa calităților stabilite pentru subiectul special în cazul infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, imputată inculpatului Mihalache Vitalie, deoarece administratorul nu are atribuția de funcție de a administra mijloace financiare, aceasta fiind prerogativa contabilului sau a casierului întreprinderii;*

- *lipsa laturii obiective, manifestată prin lipsa acțiunii de însușire de către inculpat a mijloacelor bănești, existând dovezi privind achitarea acestor sume în formă de salariu față de angajații întreprinderii;*

- *cu privire la actul de control fiscal și raportul de expertiză, prin care s-a constatat lipsa materialului vinicol în cantitate de 28000 decalitri, s-a menționat că data perfectării actului este – 28.06.2013 și nu menționează în ce perioadă a fost admisă lipsa materialului respectiv, iar faptul că cantitatea respectivă lipsește de la secția de îmbuteliere, se menționează doar în secția de îmbuteliere. Secția de îmbuteliere este o altă subdiviziune decât secția de cupajare. Lipsa vinului în 2013 nu poate fi legată de inculpat care s-a concediat în anul 2011;*

- *fapta imputată lui Mihalache Vitalie fiind încadrată greșit, incriminarea infracțiunii prevăzută de art. 335 alin. (1¹) fiind de prisos, deoarece abuzul de putere sau abuzul de serviciu reprezintă metoda de săvârșire a delapidării averii străine, trebuie aplicate numai prevederile de la lit. d) alin. (2) art. 191 Cod penal, cu referire la art. 118 Cod penal, în acest caz nu este necesară calificarea suplimentară conform art. 327 sau 335 Cod penal.*

Instanța de recurs ordinar a remarcat că instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor esențiale menționate supra, fără a fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sunt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se la expunerea evazivă asupra acestora.

De asemenea, instanța de recurs ordinar a reținut că, atât organul de urmărire penală, cât și instanțele judecătorești inferioare, la stabilirea faptei învinuirii aduse în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, au invocat prejudiciul material stabilit și în învinuirea incriminată în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, fapt ce denotă acordarea bivalenței juridice aceluiași acțiuni.

În continuare, instanțele de fond, la motivarea soluțiilor adoptate, enumerând probele prezentate la materialele prezentei cauze, au indicat formulări de ordin general „*cumulul de probe enumerate dovedesc în întregime vinovăția inculpatului Mihalache Vitalie*”, fără a argumenta în ce măsură probele enumerate dovedesc vinovăția inculpatului pe fiecare capăt de învinuire.

6.2. Referitor la recursul suplimentar declarat de avocatul inculpatului, Lupu Mihail, la 23 octombrie 2017, instanța de recurs a concluzionat că acesta este depus peste termenul legal prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, care indică expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei, care a avut loc la data de 27 iunie 2017.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019 a fost admis apelul comun al avocaților Lupu Mihail, Stăvilă Vasile în numele inculpatului și inculpatului Mihalache Vitalie, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Mihalache Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 335 alin. (1¹) Cod penal, din lipsa faptei infracțiunii.

7.1. Pentru a pronunța decizia, instanța de apel a reținut că, prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită prevederilor legale ce guvernează speța dedusă judecării, or, instanța de apel nu a reținut probele administrate de organul de urmărire penală, verificate de instanța de fond, ca fiind pertinente, concludente și veridice în conformitate cu prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, ce ar confirma vinovăția lui Mihalache Vitalie, or, în cazul dat,

în acțiunile lui Mihalache Vitalie lipsește fapta infracțiunii prevăzută de art. art. 191 alin. (5) și art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat în confirmarea învinuirii înaintate lui Mihalache Vitalie privind delapidarea averii străine a pus ca probă - actul de control fiscal al activității SA „Orhei-Vin” nr. 5-658260 din 28 iunie 2013.

Conform actului de control fiscal al activității SA „Orhei-Vin” nr. 5-658260 din 28 iunie 2013, în rezultatul inventarierii s-a stabilit că în urma verificării datelor din evidență contabilă a materialelor la subdiviziunea depozit cupajare cu cele din actul de inventariere, devieri nu s-au stabilit. Însă, la secția de îmbuteliere s-a stabilit lipsa materialului vinicol reflectat în evidența contabilă în cantitate de 28 104, 81 dal, în suma totală de 1 624 033, 95 lei.

Instanța de apel a remarcat că acest act de control fiscal nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, or, din actul respectiv rezultă că controlul a cuprins perioada de activitate de la 01 ianuarie 2010 până la 31 martie 2013, în situația în care, inculpatul Mihalache Vitalie deja nu mai activa în cadrul SA „Orhei-Vin”, acesta fiind demis din funcție de director general prin decizia Consiliului Societății SA „Orhei-Vin” din 14 decembrie 2011, rămânând incert faptul dacă în perioada 14 decembrie 2011-31 martie 2013, când inculpatul nu mai activa, s-a produs la secția de îmbuteliere lipsa materialului vinicol reflectat în evidența contabilă în cantitate de 28 104, 81 dal, în suma totală de 1 624 033, 95 lei.

Astfel, din actul de control fiscal al activității SA „Orhei-Vin” nr. 5-658260 din 28 iunie 2013 rezultă că, anume în secția de îmbuteliere s-a stabilit lipsa materialului vinicol reflectat în evidența contabilă în cantitate de 28 104, 81 dal, în suma totală de 1 624 033, 95 lei.

Respectiv, în acest caz, organul de urmărire penală urmă să identifice persoana responsabilă de secția dată, cu atât mai mult că, secția de îmbuteliere este o altă subdiviziune decât secția de cupajare.

Un alt temei de respingere a probei acuzării sub forma actului de control fiscal al activității SA „Orhei-Vin” nr. 5-658260 din 28 iunie 2013, constituie la caz, hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2014, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mihalache Vitalie către SA „Orhei-Vin” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral.

Astfel, potrivit hotărârii date, instanța de judecată a luat act de faptul că, experții Centrului Național de Expertize, au constatat că la SA „Orhei-Vin” nu s-a petrecut inventarierea conform cerințelor legislației în vigoare, rezultatele căruia urmau să fie verificate cu documentele primare, cu aprecierea divergențelor depistate, folosirea formulelor speciale, etc, or la baza întocmirii actului de control fiscal a stat acea inventariere care a fost făcută cu abateri de la procedura petrecerii acesteia.

Instanța de apel a apreciat, că este nefondată și neprobată învinuirea înaintată inculpatului Mihalache Vitalie precum că acesta a organizat întocmirea documentelor contabile, prin care s-a dispus scoaterea de pe teritoriul societății a materialului vinicol, care formau rezervele fabricii de vin „Orhei-Vin” SA, la

data de 01 decembrie 2010, în cantitate de 500 decalitri de vin, la data de 27 iulie 2011, în cantitate de 1198 decalitri de vin, într-o zi neidentificată în cantitate de 1254,3 decalitri de vin, la data de 11 august 2011 în cantitate de 1198 decalitri de vin, la data de 12 decembrie 2011 în cantitate de 1198 decalitri de vin, semnând personal și aplicând ștampila SA „Orhei-Vin”, mijloacele financiare care au fost încasate în numerar și însușite, nefiind introduse în documentele de evidență contabilă a societății.

Or, în acest sens, instanța de apel a remarcat că Mihalache Vitalie a declarat în cadrul cercetării judecătorești că, banii au fost achitați în contabilitate, el a semnat doar factura după ce a fost eliberată marfa. La perfectarea documentelor contabile, persoana care a venit și a asigurat transportarea, a asigurat și plata mărfii prin intermediul Verei Corovițchi. După procedură inițial se încarcă marfa, Vera Corovițchi confirmă cantitatea de vin exact încărcată, după care contabilitatea confirmă suma ce urmează a fi achitată. Vera Corovițchi recepționează banii și-i aduce în contabilitate sau cumpărătorul achită nemijlocit în contabilitate.

Instanța de apel a notat, că cele invocate de inculpat, se confirmă prin declarațiile martorului Corovițchi Vera, care fiind audiat în prima instanță, a relatat că, procedura de eliberare a vinului se face în baza facturilor fiscale semnate de contabil și șeful întreprinderii. Cu directorul se coordonează eliberarea vinului. În anul 2011 erau restante la salariu și era permis de a lua vin în contul salariului. Lucrătorii trebuiau să găsească cumpărători la vin. O persoană a telefonat-o și i-a declarat că vrea să procure vin, i s-a indicat prețul de 5,50 lei pentru un litru. Cumpărătorul a comunicat că nu este interesat de calitate, dar vrea să procure o cantitate mai mare, dar la un preț mai redus. I-a comunicat despre acest fapt lui Mihalache Vitalie. Inculpatul i-a spus că va coordona cu Jitaru și îi va spune rezultatul. Peste câteva zile, inculpatul a spus că a coordonat cu Jitaru și poate elibera vinul la prețul de aproximativ de 3,50 lei pentru un litru. Deoarece șoferul era ocupat, ea a introdus banii în casă și a luat factura. În casă a introdus 2 480 dolari SUA și 6900 lei, aceasta a avut loc la 21 iulie 2011. Factura a fost eliberată pe numele SRL „Vitis Hîncești”. Șoferul a spus că duce vinul la Hîncești și probabil contabilul Asaula a indicat „Vitis Hîncești”. Ulterior, a venit din nou același șofer, banii i-a primit Asaula, ea a scris Ordinul pe numele lui Corovițchi, ea ulterior a depistat acest fapt. Factura nu era dată, fiind indicată în ea suma de 36 460 lei. A eliberat același vin de o calitate mai joasă. A doua factură a fost pe numele „Vitis Hîncești”. Dispozițiile de plată le-a luat din contabilitate deoarece a apărut conflictul. Facturile s-au aflat la ea câteva luni, le-a dat când a fost interogată. Ulterior, la 11 august 2011 a venit șoferul, i-a eliberat 1198 decalitri „Vitis Hîncești”. Vinul l-a eliberat la aceeași persoană.

Instanța de apel a apreciat, că este vagă învinuirea înaintată lui Mihalache Vitalie, precum că în perioada anilor 2010-2011, nu a permis reflectarea mijloacelor bănești încasate de la șefa secției de cupajare Vera Corovițchi indicate în chitanțele la dispozițiile de încasări nr. 129 din 03 august 2011 în sumă de 37 269 lei, fără nr., fără dată, în sumă de 36 460 lei, nr. 105 din 21 iulie 2011, în sumă de 6900 lei și nr. 33 din 21 iulie 2011 în sumă

de 2 480 dolari SUA, or, la baza învinuirii înaintate, acuzatorul de stat nu a prezentat probe confirmative, acesta axându-se doar pe presupuneri, de vreme ce însăși martorul Corovițchi Vera a declarat în ședința de judecată că dispozițiile de plată le-a luat din contabilitate, deoarece a apărut conflictul. Facturile s-au aflat la ea câteva luni, le-a dat când a fost interogată.

Potrivit declarațiilor martorului Gherțescu Vasile, acesta a relatat că, activând în calitate de contabil-șef la fabrică în perioada anilor 2011 până în anul 2013, nemijlocit contabilul Asaula întocmea facturile și exercita și funcția de casier. Așa era practica la fabrică că facturile se semnau de director și nu se cerea semnătura contabilului pe ele.

Mai mult, inculpatul Mihalache Vitalie a menționat că activitatea sa era coordonată cu domnul Jitaru Constantin, cât și cu ceilalți specialiști, fapt confirmat și prin declarațiile martorului Maximov Tatiana, care a relatat că în perioada 2005-2008, a activat în calitate de director la SA „Orhei-Vin”. Din anul 2008 până în anul 2010, a activat în calitate de contabilă la SA „Orhei-Vin”. Inculpatul coordona toate întrebările cu Jitaru Constantin.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a statuat, că acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar demonstra faptul că Mihalache Vitalie, folosind situația de serviciu, a sustras prin delapidare din proprietatea fabricii de vin SA „Orhei-Vin”, 5 348,3 decalitre de vin, în sumă totală de 210 951,02 lei, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a confirmat evident că Mihalache Vitalie doar semna facturile și aplica ștampila pe acestea, după ce acestea erau completate de contabilitate, or, doar după achitarea mărfii, se eliberau facturile.

De asemenea, instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat, specificând în actul de învinuire că, Mihalache Vitalie, la data de 01 decembrie 2010, a dispus încărcarea într-un automobil neidentificat cantitatea de 500 decalitre de vin, după care a semnat și a aplicat ștampila SA „Orhei-Vin” pe factura de expediție seria CS nr. 833774, conform căreia vinul urma să fie transportat în adresa SRL „IPKV” din or. Rezilia, mijloacele financiare fiind încasate în numerar, nu a introdus date în documentele de evidență contabilă a societății, nu corespunde realității, în situația în care, martorul Cucerenco Anatolie, care fiind audiat în prima instanță, a relatat că, activează în calitate de director a SRL „IPKV”. În luna decembrie 2010, el ca persoană fizică a cumpărat 500 decalitre de vin pentru necesități personale de la SA „Orhei-Vin”, folosind unitate de transport de model „Volvo” înregistrată la societatea care o conduce SRL „IPKV”, vinul fiind transportat în butoaiile de plastic ale sale și rudelor pentru care a procurat vinul. Prețul vinului procurat era de 8 sau 9 lei/litru și pentru procurare s-a achitat cu bani cash, care au fost achitați în contabilitatea fabricii de vin de către persoana care a transportat vinul, dar cine din șoferi a transportat acest vin la moment nu-și amintește. Ține minte că fabrica de vin SA „Orhei-Vin” a eliberat factură de expediție în care s-a semnat pentru primirea vinului ex-contabilul SRL „IPKV” Galina Litvinova, care la moment a plecat pentru trai permanent în Rusia.

Referitor la învinuirea adusă precum că la data de 27 iulie 2011, Mihalache Vitalie Ion, a dispus angajaților societății încărcarea din rezervele

societății a cantității de 1198 decalitri de vin, într-o zi neindicată a cantității de 1254,3 decalitri de vin, la data de 11 august 2011 a cantității de 1198 decalitri de vin, la data de 11 august 2011 a cantității de 1198 decalitri de vin și la data de 12 august 2011 a cantității de 1198 decalitri de vin, semnând personal și aplicând ștampila SA „Orhei-Vin” pe factura de expediție seria OA nr. 0124539 din 27 iulie 2011, conform căreia vinul urma a fi transportat și transmis la păstrare SA „Vitis Hîncești”, încasând mijloacele financiare în numerar, a fost însușit suma de bani primită, nefiind introduse în documentele de evidență contabilă a societății, instanța de apel a reținut că învinuirea pe acest capăt, de asemenea este vagă și neprobată.

Așadar, deși potrivit declarațiilor martorului Șterbeț Nicolae, nu au avut loc careva vânzări, livrări, la data de 27 iulie 2011, 11 august 2011, SA „Vitis Hîncești” nu au avut loc procurări de vin de la SA „Orhei Vin”, instanța de apel a remarcat faptul că organul de urmărire penală nu a acumulat destule probe ce ar confirma că într-adevăr mijloacele bănești dobândite în urma vânzării vinului către SA „Vitis Hîncești” au fost însușite anume de inculpat, or, Mihalache Vitalie a menționat că aflat despre faptul că vinul nu a ajuns la SA „Vitis Hîncești” abia în cadrul urmăririi penale, în calitate de bănuit/învinuit.

Totodată, din declarațiile martorului Corovițchi Vera, rezultă că factura a fost eliberată pe numele SRL „Vitis Hîncești”, deoarece șoferul a spus că duce vinul la Hîncești și probabil contabilul Asaula a indicat „Vitis Hîncești”.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești, nu a fost audiat în calitate de martor Asaula, acesta activând în acea perioadă ca casier la SA „Orhei-Vin”, în vederea clarificării în ce circumstanțe și cum a fost completată factura unde s-a indicat că vinul de la SA „Orhei-Vin” urmează a fi transportat către SRL „Vitis Hîncești”.

La fel, instanța de apel a reținut că orice transport, cantitate de vin, care ieșea de pe teritoriul întreprinderii SA „Orhei-Vin” era pusă la evidență, or, din declarațiile martorului Levinta Ion, rezultă că acesta, începând cu anul 2003 a activat în calitate de șef al secției pază la SA „Orhei Vin”. Obligațiile sale de serviciu se rezumau la supravegherea și procedura de ieșire a bunurilor de pe teritoriul fabricii. La întreprindere se ținea un registru de înregistrare, unde se indica ce bunuri ieșeau de pe teritoriul fabricii și documentele de însoțire. La sfârșitul lunii acest registru cu documentele de însoțire se prezentau lui Jitaru Constantin.

Instanța de apel a catalogat ca fiind neîntemeiată și acuzația adusă lui Mihalache Vitalie cu privire la faptul că acesta a creat și a impus condiții pentru instituirea evidenței contabile duble a mijloacelor financiare, materialului vinicol și bunurilor societății.

În acest sens instanța de apel a statuat, că nu pot fi reținute și puse la baza unei sentințe de condamnare declarațiile martorului Lungu Svetlana, din care rezultă că acesta a activat în funcția de contabil și de casier la SA „Orhei Vin”, și că a fost instituit un registru în care s-a dus evidența dublă, că ea ducea acest registru la indicația inculpatului, deoarece declarațiile acestui martor nu vin în coroborare și cu alte probe pertinente și concludente.

Mai mult, deși martorul Lungu Svetlana a declarat că „registru de evidență dublă era dus la indicația inculpatului”, instanța de apel a reținut că, acest registru îl ducea anume ea, ea îl completa și indica date pretins a fi ilegale, or, sub acest aspect, organul de urmărire penală nu a verificat acțiunile acesteia dacă corespund cu obligațiunile sale de serviciu și cad sub incidența unei încălcări.

Prin raportul de expertiză contabilă nr. 223 din 24 septembrie 2014, s-a constatat că „în contabilitatea SA „Orhei Vin”, în perioada an. 2010-2011 n-au fost reflectate mijloace bănești încasate de la Corovitschi V.A., în sumă totală de 80 629 lei, indicate în chitanțele la dispozițiile de încasări nr. 129 din 03 august 2011, în sumă de 37 269 lei; f/nr., f/dată, în sumă de 36 460 lei; nr. 105 din 21 iulie 2011, în sumă de 6900 lei. Din lipsa informației referitor la rulajele mijloacelor bănești în valută străină, nu a fost posibil de expus privind reflectarea în contabilitate a mijloacelor bănești încasate de la Corovitschi V.A. în sumă de 2 480 dolari SUA indicate în chitanța la dispoziția de încasare nr. 33 din 21 iulie 2011.

În contabilitatea SA „Orhei Vin”, în perioada an. 2010-2011 n-au fost reflectate mijloacele bănești indicate în dispozițiile de plată de casă conform învinuirii, semnate de către Mihalache Vitalie, Jitaru Constantin, Jitaru Ana-Constanța, SRL „InterPrana”.

Cantitatea de producție vinicolă stabilită ca neajuns în secția de îmbuteliere, reflectată în Actul de control fiscal total, întocmit de IFS pe raionul Orhei din 28 iunie 2013 a constituit 28 104,81 dal. în sumă totală de 1 624 033,95 lei.

În acest context, instanța de apel a remarcat că din materialele cauzei penale rezultă evident că mijloacele bănești se introduceau în contabilitate pentru vânzarea vinului de la SA „Orhei Vin”, pentru care fapt se eliberau facturi corespunzătoare, în baza căruia acestea erau semnate de inculpat, însă nicidecum nu a fost dovedit faptul că aceste mijloace bănești, anume la indicația inculpatului Mihalache Vitalie, nu se reflectau în dările de seamă a contabilității, or, încasarea banilor se făcea prin intermediul nemijlocit al casierului sau contabilului, aceste persoane fiind responsabile pentru ducerea contabilității conform legislației în vigoare.

În continuare instanța de apel a punctat, că potrivit art. 39 alin. (1) al Statutului Societății pe Acțiuni „Orhei Vin”, decizia de încheiere de către societate a unei tranzacții de proporții se adoptă în unanimitate de toți membrii aleși ai consiliului societății dacă obiectul acestei tranzacții sunt bunurile a căror valoare constituie peste 25 %, dar nu mai mult de 50 % din valoarea activelor societății potrivit ultimului bilanț până la adoptarea deciziei de încheierea a acestei tranzacții.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, la data de 01 decembrie 2009, a fost semnat contractul nr. 1 de împrumut între persoana fizică Mihalache Vitalie și SA „Orhei Vin” în persoana Directorului General, Mihalache Vitalie, conform căruia a împrumutat societății suma de 220 000 lei, or, deși acuzatorul de stat a indicat în actul de învinuire precum că, suma respectivă nefiind împrumutată de fapt și nefiind introdusă în casieria societății,

nu poate fi reținută ca fiind dovedită, în situația în care însăși din declarațiile inculpatului Mihalache Vitalie, acesta a menționat că a împrumutat întreprinderii suma de 220 000 lei, fiind luați din familia sa.

Mai mult, cele menționate de inculpat, se confirmă prin declarațiile martorului Lungu Svetlana, care a menționat că Mihalache Vitalie a introdus banii lui în întreprindere, dar nu cunoaște dacă sunt banii lui proprii.

Cu privire la contractul de împrumut nr. 2 din 01 noiembrie 2010 conform căruia cet. Jitaru Ana-Constanța ar fi împrumutat SA „Orhei Vin” suma de 100 000 lei, instanța de apel a reținut că deși, potrivit declarațiilor martorului Jitaru Ana-Constanța, rezultă că în anul 2011, s-a efectuat revizia la fabrică, unde în rezultatul controlului s-a depistat un contract de împrumut pe care aceasta nu l-a semnat și dispoziția de plată în sumă de 100 000 lei, conform raportului de expertiză nr. 99 din 06 mai 2014, expertul a ajuns la concluzia că Lungu Svetlana a executat manuscrisele din contractul de împrumut nr. 2 din 01 noiembrie 2010.

Potrivit acestui raport, a fost imposibil de a formula careva concluzii referitoare la persoana executorului manuscriselor din conținutul dispoziției de plată de casă nr. 1 din 03 ianuarie 2011 și semnăturii în compartimentul „am primit nouăzeci și una mie cinci sute trei lei, 00b. Semnătura”, din motivul aprecierii neunivoce a diferențelor și coincidențelor înregistrate între scrisul în litigiu și al numitei Lungu Svetlana. Probabil Lungu Svetlana a executat semnătura plasată la rubrica „A plătit casierul” în dispoziția de plată de casă nr. 1 din 03 ianuarie 2011. Din cauza simplității semnăturii în discuție și variabilității mari a semnăturilor autentice, nu s-a putut formula o concluzie certă în acest caz.

Instanța de apel a reținut și concluziile din raportul de expertiză nr. 223 din 24 septembrie 2014, potrivit căruia, s-a constatat că operațiunea economică privind eliberarea din casa întreprinderii a mijloacelor bănești pentru împrumutul acordat, în sumă de 91 503 lei, conform dispoziției de plată nr. 1 din 03 ianuarie 2011, rambursat în baza contractului de împrumut nr. 2 din 01 noiembrie 2010 - se confirmă, fără a fi stabilită persoana care a încasat suma dată.

Totodată, conform raportului de expertiză nr. 50 din 27 februarie 2014, nu Jitaru Ana-Constanța, nu Mihalache Vitalie, sunt executori ai manuscrisului din conținutul contractului de împrumut nr. 2 din 01 noiembrie 2010 și semnăturilor de sub compartimentul „împrumutător” și „împrumutatul”. Mihalache Vitalie este executorul - semnăturii plasate la rubrica „împrumutatul” din conținutul contractului de împrumut nr. 2 din 01 noiembrie 2010. La rubrica „Împrumutător” careva semnătură este lipsă. Manuscrisele plasate mai jos de compartimentele „împrumutător” și „împrumutatul” al contractului menționat, au fost executate de una și aceeași persoană. De stabilit, dacă semnătura plasată mai jos de compartimentul „împrumutatul” a fost executată de către aceeași persoană ca și scrisul din acest contract nu a fost posibil din cauză, că semnătura dată și scrisul au caracter disparat (nu conțin elemente comune de execuție) și conform instrucțiunilor metodice de efectuare a expertizelor de identificare nu este permisă comparația a astfel de obiecte.

Probabil nu Jitaru Ana-Constanța, probabil nu Mihalache Vitalie, sunt executorii manuscrisului plasat în dispoziția de plată de casă nr. 1 din 03 ianuarie 2011 la rubrica „am primi”, cu conținutul „nouăzeci și una mie cinci sute trei lei, 00b”. Din cauza simplității și ritmului neobișnuit de executare a scrisului în discuție, expertul nu a putut aprecia valoarea reală a indicilor de diferență înregistrați, ce i-ar permite formularea unei concluzii certe. Nu Jitaru Ana-Constanța a executat semnătura/scrisul plasată la rubrica „Semnătura” în dispoziția de plată de casă nr. 1 din 03 ianuarie 2011, ci o altă persoană prin imitare din memorie. Probabil nu cet. Mihalache Vitalie a executat această semnătură/scris plasată la rubrica „Semnătura” în dispoziția de plată de casă nr. 1 din 03 ianuarie 2011. Formularea unei concluzii certe nu este posibilă în cazul dat din cauza materialului grafic redus conținut în semnătura în discuție, condiționat de modificarea indicilor proprii scrisului executorului în cazul semnăturilor imitate. Mihalache Vitalie este executorul semnăturii în compartimentul „Conducător” al dispoziției de plată de casă nr. 1 din 03 ianuarie 2011. Manuscrisul plasat în dispoziția de plată de casă nr. 1 din 03 ianuarie 2011 la rubrica „am primi”, cu conținutul „nouăzeci și una mie cinci sute trei lei,00b” și semnătura/scrisul plasată la rubrica „Semnătura” probabil au fost executate de către aceeași persoană. Din cauza simplității scrisului și volumului redus de indici conținuți în semnătură nu a fost posibil de formulat o concluzie categorică în cazul dat.

În opinia instanței de apel, este vagă și absurdă afirmația acuzatorului de stat care a indicat în învinuire că pretinsele tranzacții au fost efectuate de Mihalache Vitalie în scopul de a acorda un aspect legal al acestor tranzacții și a justifica ridicarea banilor din casa SA „Orhei Vin”, de vreme ce în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a constatat careva acțiuni ilegale din partea lui Mihalache Vitalie cu privire la efectuarea tranzacțiilor de împrumut.

Conform cartelei de transport, posesorul autoturismului de model „Kia Sportage” cu n/î xxxxx, în anul 2011, era ÎCS „Total Leasing&Finance” SA.

Instanța de apel a constatat că acuzatorul de stat a înaintat învinuirea lui Mihalache Vitalie, precum că acesta din interes material și personal, a semnat dispozițiile de plată nr. 1048 din 28 august 2011, nr. 11128 din 08 septembrie 2011 și nr. 1340 din 27 octombrie 2011, conform cărora a primit din contul SA „Orhei Vin” sumele de 8875 lei, 8650 lei și 8678 lei, care au fost achitate companiei de leasing ÎCS „Total Leasing& Finance” SA, pentru achitarea ratelor de procurare a automobilului de model „Kia Sportage”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, folosit personal de către acesta, însă în acest sens, la materialele cauzei, nu au fost prezentate probe ce ar confirma tranzacția efectuată.

La acest capitol, din declarațiile inculpatului rezultă că dânsul, prin faptul că a semnat dispozițiile de plată în scopul de a achita ratele la automobil, a invocat că automobilul a fost procurat în coordonare cu Consiliul societății care, prin decizia lui Jitaru Constantin, SA „Orhei Vin” s-a angajat ca fidejutor, iar sumele respective nu pot fi calificate ca însușire, pe motiv că societatea avea datorii salariate față de inculpat, iar procedura contabilă de stingere a acestora urma a fi efectuată prin achitarea datoriilor reciproce. Or, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa

nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Totodată, SA „Orhei Vin” avea răspundere civilă subsidiară în calitatea de sa de fidejutor pentru achitarea ratelor contractului de leasing, în caz în care debitorul Mihalachi Vitalie nu achita aceste rate lunare, iar urmare a achitării de către fidejutor a plăților atribuite în sarcina debitorului principal (care era Mihalachi Vitlaie), ultimul era ținut să restituie aceste sume achitate de către fidejutor, la cererea ultimului, iar în caz de litigiu, prin înaintarea unei acțiuni de regres.

Mai mult, instanța de apel a constatat că din declarațiile martorilor audiați, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Mihalache Vitalie conducea activitatea SA „Orhei Vin”, în colaborare cu Jitaru Constantin, acesta fiind președintele Consiliului de conducere a SA „Orhei Vin”.

În aceste circumstanțe instanța de apel a ajuns la concluzia că, organul de urmărire penală în persoana acuzatorului de stat, nu a adus în cadrul cercetării judecătorești probe concludente și pertinente, care să coroboreze între ele, ce ar confirma direct vinovăția lui Mihalache Vitalie de comiterea delapidării averii străine.

Astfel, în situația în care toate dubiile în probarea învinuirii nu pot fi înlăturate și se interpretează în favoarea inculpatului, instanța de apel a considerat necesar de a-l achita pe Mihalache Vitalie, de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

7.2. Referitor la învinuirea înaintată lui Mihalache Vitalie privind săvârșirea infracțiunii de abuz de serviciu, instanța de apel a remarcat că organul de urmărire penală eronat și neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului Mihalache Vitalie concomitent în baza art. 191 alin. (5) și art. 335 alin. (1¹) Cod penal, or, acuzatorul de stat l-a învinuit pe Mihalache Vitalie în delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșit în proporții deosebit de mari.

Or, bunurile pot fi încredințate în virtutea funcției de răspundere a făptuitorului, a raporturilor contractuale sau a însărcinării speciale din partea proprietarului. Încredințarea bunurilor în virtutea raporturilor contractuale poate fi făcută de oricare subiecte ale drepturilor civile, atât persoane fizice, cât și persoane juridice. Încredințarea bunurilor în celelalte cazuri se face, în principal, în privința bunurilor persoanelor juridice, în cadrul raporturilor de muncă. Aceste cazuri sunt legate, de regulă, de folosirea de către făptuitor a situației de serviciu.

Subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine trebuie să aibă calitatea specială de administrator.

Atunci când abuzul de putere sau abuzul de serviciu reprezintă metoda de săvârșire a escrocheriei sau a delapidării averii străine, trebuie aplicate numai prevederile de la lit. d) alin. (2) art. 190 și lit. d) alin. (2) art. 191 Cod penal.

Reieșind din dispoziția art. 118 Cod penal, în acest caz nu este necesară calificarea suplimentară conform art. 327 sau 335 Cod penal.

În acest context, instanța de apel a reținut că înaintând învinuirea lui Mihalache Vitalie în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, acuzatorul de stat nu a ținut cont de faptul că modalitatea de realizare a infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal, constă anume în folosirea situației de serviciu și folosirea bunurilor organizației, pe care acesta o conduce, administrează. Folosirea bunurilor organizației nu este decât un exemplu de folosire a situației de serviciu. Aceasta întrucât folosirea bunurilor organizației implică inerent folosirea abuzivă de către făptuitor a situației sale de serviciu.

Prin urmare, în contextul art. 191 Cod penal, făptuitorul ia bunurile, care i-au fost încredințate în temeiul legii, pentru a le administra potrivit sarcinilor funcției sale, pentru gestionarea organizației în limitele obligațiilor de serviciu, transformându-se din detentor legitim în pretins proprietar, având intenția de a le poseda pentru sine, nu pentru posesorul mijlocit ce i-a încredințat bunurile.

Instanța de apel a conchis, că în speță, este evident și elocvent că organul de urmărire penală, neîntemeiat a înaintat lui Mihalache Vitalie învinuirea în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, atâta timp, cât a înaintat învinuirea pe art. 191 Cod penal, or fapta pretinsă de delapidarea averii străine, constă în exercitarea incorectă a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate.

Astfel, în acțiunile inculpatului Mihalache Vitalie lipsește fapta infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, iar luând în considerație că Mihalache Vitalie este învinuit și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal, care la rândul său, este o modalitate de realizare a infracțiunii de delapidare a averii străine, instanța de apel a considerat necesar ca inculpatul să fie achitat și pe capătul de acuzație de abuz de serviciu.

8. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Bradu Valentina și avocatul Iovu Tatiana în numele părții vătămate SA „Orhei-Vin”.

8.1. Procurorul solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, invocând temeiurile de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- Instanța de apel neîntemeiat a indicat că acuzatorul de stat nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar demonstra faptul că Mihalache Vitalie, folosind situația de serviciu, a sustras prin delapidare din proprietatea fabricii de vin SA „Orhei-Vin” 5 348,3 decaltri de vin, în sumă totală de 210 951,02 lei, or, în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond s-a confirmat evident că Mihalache Vitalie nu doar semna facturile, dar și aplica stampila pe acestea, după ce acestea erau completate de contabilitate, or, doar după achitarea mărfii, se eliberau facturile, însă n-a permis reflectarea mijloacelor bănești încasate;

- din materialele cauzei penale, și chiar din declarațiile martorului Lungu Svetlana, care a activat în funcția de contabil și de casier la SA „Orhei Vin”, și care a relatat că a fost un registru în care s-a dus evidența dublă, și că ea ducea

acest registru la indicația inculpatului. În evidența dublă nu se indicau facturile, ci doar banii încasați (Vol.V, f.d. 195-196);

- instanța de apel greșit a concluzionat că acuzatorul de stat neîntemeiat a înaintat învinuirea lui Mihalache Vitalie, precum că acesta din interes material și personal, a semnat dispozițiile de plată nr. 1048 din 28 august 2011, nr. 11128 din 08 septembrie 2011 și nr. 1340 din 27 octombrie 2011, conform cărora a primit din contul SA „Orhei Vin” sumele de 8875 lei, 8650 lei și 8678 lei, care au fost achitate companiei de leasing ICS „Total Leasing&Finance” SA, pentru achitarea ratelor de procurare a automobilului de model „Kia Sportage”, cu numărul de înmatriculare xxxxx, folosit personal de către acesta, invocând că, la materialele cauzei, nu au fost prezentate probe ce ar confirma tranzacția efectuată. La acest capitol, chiar din declarațiile inculpatului rezultă că dânsul, a semnat dispozițiile de plată în scopul de a achita ratele la automobil.

8.2. Avocatul Iovu Tatiana în numele părții vătămate SA „Orhei-Vin” de asemenea a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, invocând temeiurile de drept prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- prima instanță a stabilit corect starea de fapt și de drept în corespundere cu probele din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Mihalache Vitalie în baza dispozițiilor art. 191 alin. (5) și art. 335 alin. (1¹) Cod penal;

- instanța de apel examinând cauza, nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpatului Mihalache Vitalie de comiterea infracțiunilor incriminate. Instanța și-a bazat hotărârea de achitare exclusiv pe declarațiile inculpatului, fără ca acestea să fie verificate în cumul cu alte probe;

- prin întocmirea doar a facturilor de expediție se atestă acțiunile inculpatului în nereflexarea mijloacelor bănești în contabilitatea societății, astfel fiind însușiți de inculpat;

- faptul indicat de către instanța de apel precum că Mihalache Vitalie a semnat doar facturile, nu exclude culpabilitatea acestuia, or în virtutea funcției deținute răspunderea patrimonială o poartă administratorul societății. Respectiv, intra în sarcina administratorului ca să urmărească respectarea legislației în tranzacțiile în care participă societatea, astfel încât acestea să fie în interesul legal al societății, pe când contravaloarea vinului, care constituie obiectul livrării conform facturilor de expediție eliberate în adresa SA „Vitis-Hîncești” și SRL „IPKV” nu au fost introduse în casieria și contabilitatea societății;

- nu poate fi reținut argumentul precum că mijloacele bănești au fost duse la achitarea salariului, deoarece de către inculpat nu au fost prezentate careva probe în acest sens;

- instanța a ignorat declarațiile martorului Șterbeț Nicolae, care a menționat că nu a încheiat cu SA „Orhei Vin” careva contracte de procurare a vinului și nu a procurat vin de la societate, ceea ce atestă caracterul fictiv al

livrărilor, în scopul justificării lipsei materialului vinicol. La acest aspect, deși instanța de apel a indicat că inculpatul nu a cunoscut că vinul nu a ajuns la SA „Vitis Hîncești”, totuși nu s-a oferit nicio explicație cu referire la mijloacele bănești care nu au fost introduse în contabilitatea societății;

- instanța de apel nu s-a expus în nici un mod asupra dispozițiilor de plată care nu au fost reflectate în contabilitatea societății, asupra sumelor de bani eliberate pe numele lui Jitaru Ana-Constanța, Jitaru Constantin și SRL „Interprana”, dar însușite de inculpat fapt confirmat prin dispozițiile de plată semnate de el;

- instanța de apel invocă precum că nu s-a demonstrat că contractul de împrumut între SA „Orhei Vin” și Jitaru Ana-Constanța nu ar fi fost semnat de Mihalache Vitalie, a ignorat faptul că dispoziția de plată perfectată pe numele lui Jitaru Ana-Constanța în vederea rambursării împrumutului a fost semnat însuși de inculpat. Jitaru Ana-Constanța a declarat instanței că nu a acordat un astfel de împrumut și nici nu a primit bani cu titlu de rambursare. Iar, din declarațiile lui Lungu Svetlana rezultă că acest împrumut a fost perfectat la indicația inculpatului;

- consideră greșit argumentul instanței de apel precum că inculpatul nu a folosit în interes personal mijloacele bănești care au fost achitate companiei de leasing „Total Leasing & Finance” pentru ratele de procurare a automobilului, invocând precum că sumele respective nu pot fi calificate ca însușire pe motiv că societatea avea datorii față de inculpat, or procedura contabilă de stingere a acestora a fi efectuată prin achitarea datoriilor reciproce;

- consideră tendențioasă argumentarea instanței de apel precum că inculpatul ar fi împrumutat întreprinderii suma de 220000 lei, fiind luați din economiile familiei sale, deoarece nu se confirmă prin probe corespunzătoare;

- instanța de apel în mod incorect a ajuns la concluzia precum că nu s-a demonstrat instituirea contabilității duble de către inculpat, apreciind critic declarațiile lui Lungu Svetlana;

- instanța de apel a trunchiat declarațiile martorilor și a ignorat cele afirmate de martorul Corovițchi Vera, care a comunicat că eliberarea vinului se coordona cu directorul. Nu a eliberat vin fără a coordona cu directorul. Respectiv, se confirmă că inculpatul exercita nemijlocit controlul asupra oricărei înstrăinări de vin.

9. Inculpatul Mihalachi Vitalie a depus referință la recursurile declarate pe cauză, solicitând respingerea acestora ca inadmisibile, cu menținerea deciziei instanței de apel ca fiind legală și întemeiată.

10. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respins, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal atestă, că recurenții invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că erorile de drept invocate de recurenți nu se confirmă la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală și practicii judiciare constante apelul, constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art. 414 alin. (4) Cod de procedură penală) prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

Astfel, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța ierarhic inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi.

Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii, respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

În această ipoteză, apelul are caracterul unei căi de atac de reformare, în sensul că instanța de apel, după desființarea hotărârii atacate, procedează ea însăși, ca instanță de control judiciar, la înlăturarea erorilor constatate, pronunțând o nouă hotărâre.

Prin urmare, instanța de apel rejudecă fondul cauzei la cel de-al doilea grad de jurisdicție și nu ca primă instanță.

Mai mult, efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecării care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit sau nelegal soluționate.

Având în vedere argumentele invocate în recursurile depuse de către acuzatorul de stat și de către reprezentantul părții vătămate SA „Orhei-Vin”, Colegiul penal atestă, că titularii cererilor de recurs invocă dezacordul cu soluția de achitare pronunțată de către instanța de apel în privința inculpatului Mihalache Vitalie.

De asemenea, reieșind din esența criticilor invocate, Colegiul penal reține că acestea se referă doar la dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, recurenții considerând că instanța de apel nu a analizat deplin probatoriul administrat la dosar, care în opinia acestora ar confirma vinovăția inculpatului de săvârșirea faptelor imputate prin rechizitoriu.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului Mihalache Vitalie de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 191 alin. (5) și art. 335 alin. (1¹) Cod penal, din lipsa faptei infracțiunii.

Astfel, cu referire la învinuirea înaintată inculpatului Mihalache Vitalie privind săvârșirea infracțiunii de delapidare a averii străine, Colegiul reține că instanța de apel corect a statuat, că Actul de control fiscal al activității SA „Orhei-Vin” nr. 5-658260 din 28 iunie 2013, nu poate fi pus la baza sentinței de condamnare, or, din actul respectiv rezultă că controlul a cuprins perioada de activitate de la 01 ianuarie 2010 până la 31 martie 2013, pe când inculpatul Mihalache Vitalie a fost demis din funcție de director general prin decizia Consiliului Societății SA „Orhei-Vin” încă la data de 14 decembrie 2011, rămânând incert faptul dacă în perioada 14 decembrie 2011-31 martie 2013,

când inculpatul nu mai activa, s-a produs la secția de îmbuteliere lipsa materialului vinicol reflectat în evidența contabilă în cantitate de 28 104, 81 dal, în suma totală de 1 624 033, 95 lei.

Totodată, prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 aprilie 2014, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mihalache Vitalie către SA „Orhei-Vin” cu privire la restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral.

Potrivit hotărârii date, instanța de judecată a reținut că, experții Centrului Național de Expertize, au constatat că la SA „Orhei-Vin” nu s-a petrecut inventarierea conform cerințelor legislației în vigoare, rezultatele căreia urmau să fie verificate cu documentele primare, cu aprecierea divergențelor depistate, folosirea formulelor speciale, etc, or la baza întocmirii *actului de control fiscal* a stat acea inventariere care a fost făcută cu abateri de la procedura petrecerii acesteia.

Totodată, potrivit art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

În ceea ce ține de învinuirea adusă lui Mihalache Vitalie de săvârșirea abuzului de serviciu, instanța de recurs consideră corectă concluzia instanței de apel cu referire la faptul, că organul de urmărire penală, neîntemeiat a înaintat lui Mihalache Vitalie învinuirea în baza art. 335 alin. (1¹) Cod penal, concomitent cu învinuirea pe art. 191 Cod penal, or fapta pretinsă de delapidare a averii străine, constă în exercitarea incorectă a atribuțiilor de administrare în privința bunurilor încredințate.

Astfel, având în vedere că în acțiunile inculpatului Mihalache Vitalie lipsește fapta infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, iar infracțiunea de abuz de serviciu reprezintă o modalitate de realizare a infracțiunii de delapidare a averii străine, instanța de apel întemeiat a considerat necesar ca inculpatul să fie achitat și pe capătul de învinuire privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (1¹) Cod penal.

Analizând conținutul deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recursuri, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că toate argumentele formulate de către recurenți au fost pe deplin analizate și apreciate de către instanța de apel, iar soluția formulată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, astfel că versiunea prezentată de către titularii cererilor de recurs nu poate constitui temei de casare a unei decizii adoptate cu respectarea tuturor prevederilor legale, soluția căreia este descrisă integral în pct. 7 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze

eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate.

11. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Bradu Valentina, și de către avocatul Iovu Tatiana în interesele părții vătămate SA „Orhei-Vin”, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019, în cauza penală în privința lui **Mihalache Vitalie xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 18 iulie 2020.

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Anatolie Țurcan

Victor Boico

Victor Burduh

Nicolae Craiu